

Spetsiaalne fond

ENS
Riiklik Avalik
Raamatukogu

EDWARD HIGGINS
Kindral

EESTI
RAHVUS-
RAAMATUKOGU

WILLIAM BOOTH
Asutaja

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

2731

SÕJAKÜÜP

Päästearmee häälekandja Eestis

№ 2

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

September 1929

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Riga
Telegr. aadr.: Pestlānas Rīga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Kristus risti löödud!

Päästearmee asutaja alaline sõnum

Vaata, see on Jumala Tall, kes maailma patud kannab.

Joann. 1:29.

„Jumal tahab päästa kõiki inimesi. Midagi pidi sündima, et inimene võiks näha, kui kuri on patt ja Jumala seadus püha. Siis Kristus andis iseennast ohvriks maailma patude eest.

Päästja, kes säääl ripub risti küljes, suri ka minu eest. Ja kui tema poleks surnud, ma oleksin kadunud. Tema suri kõige maailma eest ja armastab meid.“

William Booth.

Elu lõikusetund.

... „Maa vili on valmis saanud.“
Ilm. 14:15.

Kui õnnelikud on inimesed, kui lõikus on hästi õnnestanud! Põllumees, kes näeb küpset vilja põllul, unustab, kui palju muret ja vaeva ta pidid nägema, sest ajast, mil ta seemne maha külvas.

Kuid meil tekkivad ka omapäraseid mõtteid lõikuseaja lähenemisel. Kurvaks läheb meil süda, mõeldes, et varsti lõpeb soe aasta-aeg ja et pikkamisi läheneb talv. Kui ruttu ometi möödub aastal Jälle oleme jõudnud sammukese igavikule lähemale. Lõikuseajal peame kord seiatama ja endi üle järele mõtlema.

Ka meisse on taevane Külvaja istutanud jumaliku seemne. Kord saabub päev, mil Jumal korjab meilt viljasid, olgu need hääd või halvad. Siis peame aru andma sellest, mida meie teinud, et seda jumalikkuse seemet meis lasta idaneda, nii et ta uliselit kasvaks ja kosuks. Iga üksikut päeva, iga tundi tuletab meele meile siis Jumal, et me võiksime vastata, mida oleme toiminud oma ajaga. Kogu maakera saab siis Jumala lõikusepõlluks. Tema, kes vaatleb iga üksikut tera kasvamist viljapääs, teab ka üsna täpselt, kuidas on loodud vili, mida oleme toonud esile oma elus. Põllumees on meeleheitel, nähes, kuidas viljakast maapinnast esile tuleb umbrohi. Ta püüab teha kõike, et seda välja kitkuda. Nii peaks olema lugu ka meiega. Kindla pilguga peaksime püüdma tunda pattu, et seda siis välja kihutada, kuna see teeb meie hinge jõule suurt kahju.

Kord viimisel päeval eraldab Issand nisu ohakaist; see tähendab, et siis hingedel, kes esile toonud igaviku viljasid, pole enam midagi ühist inimestega, kellel ei jäänud aega ega tahtmist Jumala sõnale. Siis teeb Jumal meie üle eksimata kohtuotsuse, kas meie olime Tema viimamäel usinad või laisad tõelised. Ja see otsus kas hukutab meid või mõistab õndsaks.

Jeesus on meile valmistanud pinnale, millele võime külvata. Me tarvitame vaid käia tema jälgis ja jatkata tööd, mida tema alustas umbes 2000 aastat tagasi. Ta on näidanud meile selleks tee ja abinõud. Me ei tarvitse seda mitte enam otsida ega katsetada omast jõust. Kui meie kindlasti endid seame Tema sõnade ja tegude järgi, siis saame hääl lõikuse. Siis oleme maa sool, mis teeb maa viljakaks.

Jeesus tuli maa pääle, et päästa patuseid. Nende eest laskis Ta end risti lüüa. Seega valmistas Ta teed, mille läbi teie võite õndsaks saada. Võtame vastu ohvri, mille Ta tõi meile, et saaksime inimesteks, kes kannavad küpseid viljasid tuleviku jaoks.

Oo, milline rõõm valitseb, kui Õnnistegija kogub päästetud hinged, et neid teha igavesti õnnelikuks! Me peaksime püüdma selle poole, et kord ka tohtida kuuluda nende hulka. Kõigevägevam Isa vaatab taevast meie pääle alla ja näeb, kuidas meie igatseme Tema armu järgi. Kui ta aga peab nägema, kuidas siin ja sääll närub üks oks ehk põõsas elupuul, kuna Jumala armastus mitte enam ei säranud tema üle, siis vaatleb Tema isasilim kurvalt. Johannes räägib Ilmutamise raamatus sellest, et Jumal kannab pääs kuldset krooni ja käes teravat sirpi. Selle sirbiga lõõb Ta vastu maad, et saaks säält lõigatud vilja. Siis koguneb ühele poole vihkusid tühjades viljapäädedega, kuna teisel pool on täied viljapääded. Missuguste hulka arvatakse sind?

Piibli järgi näib, et Jumal ise ei lõika vilja. Ta jätab seda teiste teha. Ilmutamise raamatus on kirjutatud, et inglid toimivad päästmatutega; sest ka neid peab lõigatama. Nad on umbrohu sarnased, mille peab ära põletama ja ära viskama. Jumal armastab inimesi, kes kuulevad tema häält; kuid kasutatud ja laisad saavad oma tasu. Nad ei saa põgeneda Jumala karistuse eest.

Mõtke selle üle, et sinagi ei või pääseda sellest, kui sa maa pääl ei kahetse. Sa pead endas läbi elama uussündi ja end laskma puhtaks pesta Talle veres, kui sa tahad oma elu kujundada õnnistusrikkalt ja kasulikul.

Ela nõnda, et Jeesus kord sind elu-lõikuse ajal rõõmuga kogub oma küünidesse. Sellega teenid sa kõige paremini Jumalat, inimesi ja iseennast. Mõtke selle üle!

LÕIKUSEPÜHA

22. sept. — 13. oktoobrini

Sissetulek Tallinna I korpuse üüri, valgustuse ja kütte hääks. Annetusi võtavad vastu ohvitserid ja sõdurid.

Lõikusesaaduste väljamüük

3., 4. ja 5. oktoobril.

Kõik on tere tulemast.

Ernst Molin
juhtiv ohvitser

Räige Vaimus.

Kirjutanud proua ooberst Brengel.

„Sest minu ike on hää ja minu koorem on kerge.“

Matt. 11:30.

„Proua kapten, ma ütlen Teile, polegi nii kerget olla kristlane.“ Nii ütles mulle hiljuti üks noor päästesõdur, ja tema kurvalt vaatlevad silmad, tema mahalöödud pilk tekitasid mulje, et see kogemus oli talle kõike muud kui ükskõikne.

„Ma ei jaga teie vaadet sugugi,“ vastasin mina. „Mulle näib, kristlane olla on kergem asi maailmas. Ja mina võitlen ometi sama saadana vastu nagu teiegi, minu vastu on sama maailm nagu teiegi vastu; mul on nagu ka teil, keha, mille vastu ma pean sõdima, ja pääle selle on ühe naise närvid harilikult halvemad kui mehel.“

„Oh, teie!“ hüüdis ta. „Teie olete ohvitser, ja see on hoopis midagi muud!“

„Ärge mõtelge,“ vastasin mina, „et minu ja teie võrdlus tuleb minu kasuks! Teie töötate kõtega, mina — pääga, ja teie töö meeldib teile ometi, eks ole? Ja siis veel, teil on nii hääsüdamlik ja armas naine, millist endale mees ainult võib soovida, keena lapsele ka mugav kodu. Teie elamisolud ei põhjusta ometi teie muratud meeoleolu, mu kallis vend.“

„Ei, need on minu kiusatused,“ vastas ta. „Ma pean end ise alati piiris hoidma, ja ma pole iialgi rahul, kuigi mul pole kurta millegi üle. Koosolekul tunnen end inglina, kuid väljas tuleb minu üle kohe vana raskemeelsus. Ma arvasin, et kõik läheb nii kergesti ja vaevata, kuid nüüd on lugu vastupidi. Oh ja, ei ole kerget olla kristlane!“

Paulus seletab selle nooremehe raskusi lihtsate sõnadega: „Sest liha himustab Vaimu vastu ja Vaim liha vastu; aga needisatsioonid on teineteise vastu, et teie mitte ei teeks seda, mis teie iial tahate.“ (Kaal. 5:17). Sõda surmavaenlase, liha vastu pole mitte kerget ega vaevata. Aga kuidas võib sellest võitlusest välja tulla võitjana? Paulus näitab meile jällegi teed lihtsate sõnadega Kaalatia kirja samas päätküsis (5:16): „Käige Vaimus, siis ei tee teie mitte liha himu järele.“

Minu päästesõdur oli hästi päästetud mees, ja Jumal vajas teda oma viinamäel, kuid „patune liha“ hakkas end temas ikka rohkem välja paistma. Nii on väga loomulik, et kahe võimu vastastikune võitlus tema südames teda iialgi ei lase omandada tõelist rahu. Kas sinuga on lugu samuti?

„Käige Vaimus,“ nii soovitab apostel Paulus. See Vaim juhib sind ikka jälle Jumala juure, laseb leida sinu rahutuse põhjuse ja selgesti tunda Isa tahtmist.

Komandör Booth-Tuckeri mälestuseks.

Kirjutanud brigadör K. Johanson.

Kui väikselgest taevast tuli 17. juulil Londonist telegramm, et komandör Booth-Tucker samal päeval on au sisse tõstetud. Ainult mõned nädalad tagasi oli meile eesõigus osaks saanud suurt Armeed juhti siin Eestis tervitada, ja nüüd ei viibi tema enam elavate keskel. Taeva kuninga käsu päale pani vana võitleja ja kangelane oma mõõga maha, et palka vastu võtta. Tema äraminekuga lõppes võib olla kõige huvitavam ja töökam elu, misugust meile Päästearmeed ajaloos tunneme. Tema nimi seisab Päästearmeed ajaloos kirjutatud kustutamata tähtedega, ja tema püha elu, eneseohverdamine ja töö hoolsus jäävad meile häaks eeskujuks. Tema oli tõesti püha mees, kelle elu oli kooskõlas tema õpetusega. Terve maailm ja iseäranis Briti-India tuhanded õnnistavad tema nime, sest ta näitas päästmise teed. Tema äraminekuga maailm jäi vaesemaks, aga taevas rikkamaks. Tema oli tähelepäinemise väärt juhataja ja administraator, ühtlasi luuletaja ja kirjanik. Kui kõnemees tõusis ta suure vaimustusega ja omadustega, tarvitada pilllikke näiteid, valgustades igavesi tõdesid. Tema oli suur hingede võitja. Päästearmeed on kannatanud suurt kaotust, ja veel

kord saab meile meele tuletatud, kui ruttu võib surma käsus kätte jõuda. Kõik, kes loevad neid ridu, võiksid valmis olla, kui nende kord kätte jõuab.

Seltsilised Päästearmees, saagu vana võitleja püha elu ja eneseohverdamine vaim meile tagasihitajaks tervemalt oma südant anda Jumalale, et võiksime truuiks jääda sellele lipule, mis esitab pühi põhimõtteid, milliseid oleme võtnud tejuhatajateks meie elus ja töös. Ärgem väsigem ära ja ärgem andkem järele

meile veel tööpäev on antud, sest võib olla lõpp pole enam kaugel.

Palume proua Booth-Tuckeri ja kõigi eest, kes seisavad kurvalt haa juures.

„Õige mälestus elab igavesti.“ Ma palun, et Jumal ka mulle annaks sarnase lõpu.

Komandör Booth-Tucker sündis aastal 1853 Indias. Tema isa oli kohtunik ja ka poeg valis ära, et juristiks saada, aga tema kätte juhtus kord Päästearmeed ingliskeelne „Sõjahüüd“ ja tema jättis eesõigusliku seiskoha ja hää teenistuskoha, ohverdas end Jumala sulase tööle ja tuli Londoni. Kauaegse viivituse järele võttis teda William Booth ohvitseriks ja saatis tagasi Indiasse, et alata seal Päästearmeed tööd. Booth-Tucker mõistis kohalisi keeli, mis temale ta ülesande tegi enam-vähem võimalikuks. Suures eneseärasalgamises alatud töö kandis imelist vilja — Indias on tänapäev Armeed, mis koosneb 100.000 sõdurist, 3000 maa päriselanikust-ohvitserist ja üle 1000 misjonärist. Kaua aastaid juhatas komandör tööd Indias ja Tseilonis. Tema oli ka rahvusvaheline sekretär rahvusvahelises pääkorteris Londonis, ja tööjuhiks Ameerikas ja Euroopas. Komandör on kirjutanud mitmed raamatud, iseäranis India üle. Viimased aastad vana võitleja oli paiuki pääl, kuid nii palju kui tema jõud teda lubas, võttis tema osa tegevast tööst. Pääle Läti kongressi ja Eestis viibimist, juhataja ta veel väga õnnistatud kongressi Soomes — ja tema igaviku töö oli lõpetatud. Täname Jumalat niisuguse elu eest.

Truu võitleja pani mõõga maha ja läks igavesse rahuusse.

takistustele, mis ei luba meid olla hääd ja kasulikud. Jumala nimel ja Püha Vaimu väes läheme edasi, kuni

See päästesõdur tundis oma rahust Jumala käsul, seepärast, et Vaimu läbi veenduda oma südame eba puhtuses; sest on öeldud: „Õige rahul sellega, mis olemas.“ Õige käimine Vaimu oleks teda juhtinud enda ristilöömise kitsa värava juure, kust ta siis oleks võinud sisse minna ülestõusmiseks Kristuses.

Pärast iseenda Mina ristilöömist oleks ta elanud täielises kooskõlas Jumala tahtmisega, oleks käinud Jumala teedel, iseenda teede asemel, Tema rahutus oleks muutunud pühaks rahuks, kahepaiksus tema hinges — kooskõlaks; uus, hele päikesepaiste oleks täitnud tema tumeda taeva, ta oleks tunnud Jeesuse sõnade tõde: „Minu ike on hääd,“ ja ära tunnud, et on kerge olla kristlane.“

Kristuse järelkäimine pole elus mitte kõrvaline asi, vaid ta on au ise. Kõik muud asjad, meie igapäevane töö ühes arvatud, on ainult kõr-

valise tähtsusega: nad kujundavad ainult väikese ja võrdlemisi tähtsuse ta osa meie elust. Kui aga mure igapäevase leiva eest, võimalikult mugav ajaviide või muu niisugune täidab meie elu, ja Kristuse järelkäimine on meie südames alles teisel kohal, siis saab see meile loomulikult väga raskeks, sest meie elame Jumala käsu vastu. Sea ometi kõik õigeste korda: „Nõudke esmalt Jumala riiki ja tema õigust,“ ja siis: Rõõmuga võtate teie vett päästmise kaevust.

Pühadus enne ja nüüd.

Kas pühadus üldse ja eriti meie moodsal ajal on võimalik, seda julgeme meie, suured autoriteedid, nimetada peaaegu rumalaks küsimuseks.

Sest ühest küljest kutsub Jeesus ise Tema „järelkäimiseks“, mis ei või olla midagi vähemat, ta töötab ka oma järelkäijale ühes tähtsas kirjakohas, et nad võivad teha sama nagu Tema, jah, isegi suuremat, ja nõuab neilt isegi, nad peavad olema „täielised nagu Isa taevast,“ mille vastu ei tohi olla maksev mingisugune „kui“ ja „aga“.

Teisest küljest on inimesed tänapäeval sama andekad nagu vanasti, ja mis kahtlemata võimalik oli vanaja ja varase keskaja meeste le ning naistele, kes polnud kõrgemas seisukorras, paremini kasvatatud ega kasulikumais tingimustes, — seda peaks saavutama ka meie edasiarenenud aeg, kui nimelt edasiarenemine tähendab inimese jõu tõusmist töö ja hääduse poole, mis ometi on tema ainus reaalne tähtsus.

Prof. Dr. C. Hilty.

Aastasaja juubeli-pidustused Londonis.

Päästarmee asutaja WILLIAM ja KATARINA BOOTHI mälestuseks.

Ennenägemata rahvahulgad Kristal lossis. Suur kontsert. 500 mängukoori juhti. Prints GEORG avab mälestussamba — kadetikooli. Kindral HIGGINS juhatab.

15. aprillil s. a. möödus 100 aastat Päästarmee asutaja William Boothi sünnipäevast. Et 5. juulil Päästarmee pühitseb oma aastapäeva, siis 5. juulist l. a. kuni 5. juulini s. a. terves Päästarmees üle kogu maailma olid iseäralised sõjakäigud korraldatud. See juubeli-sõjakäik lõppes Londonis suurte pidustustega 6. kuni 8. juulini.*

Suurelt Rootsi kongressilt tagasi tulles, võttis kindral silmapik enese pääle juubeli-pidustuste juhatus. 5. juulil võttis kindral vastu välja-
maa ajalehtede esitajaid ja vaatas ühes nendega läbi uue kadetikooli ehitust, mis koosneb keskelolevast valitsuslikust hoonest ja kaheteistkümnest iseäralisest hoonest, kuhu võib vastu võtta 600 kadetti.

Kooli juures on haigemaja, vee-arstimine ja suur loengusaal 1000 istekohaga. Kool on sisse seatud ajakohaste nõuete järele.

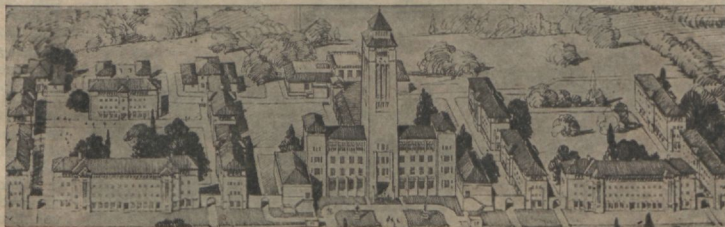
6. juulil pidustusi Kristal lossis külastasid üle 35.000 inimese. 12 tundi, kella 10 hommikul kuni kella 10 õhtul, suured rahvahulgad võtsid osa mitmesuguseist koosolekuist. Hommikul juhatas kindral Higgins pidulikku tänujumalateenistust, tuletades meele William Boothi elu ja tööd. Selle koosoleku ajal saatis kindral

sõnumi Inglise kuningale Georgile, väljendades päästesõdurite tänu Jumalale, kuninga terveksaamise pärast. Pääle lõunat jõudis kuningalt väga lahke vastus.

Terve päeva jooksul peeti mitmesuguseid koosolekuid mitmes lossi jaos. Eraldi olid end kogunud messotsiaaltöö esitajad, juhatajad ja need, kes olid huvitatud; teises kohas oli jälle ilus misjonari-koosolek, kus viibisid kõik meie misjonärid kõigist ilmajagudest, igaüks riietatud selle maa

Peole kutsuti 1000 Londoni vaestlast. Pärast laste koosolekut ja rongikäiku nad pandi istuma rohelisele murule, ja õed abipunktidest andsid kõikidele teed ja võileibu. Oeldakse, et kõige suurem rõõm oli neil väikestel.

Pääle lõunat oli suur rongikäik. Kindral oma prouaga, staabiülem ja veel teised kõrgemad ohvitserid tulid lossi madalale rõdule ja nende eest läksid mööda need, kes olid kõigi Armeed harude esitajad. Sää-
l olid vaesed lapsed abiandva punkti õdedega, pühapäeva-koolilapsed, lapsesõdurid, korpuse kadetid, kandidaadid, sõdurid veteraanid, igasugused allohvitserid, ümberpöörnud, mitmesuguste divisjonide esitajad, põlluasjanduse

Uus kadetikool Londonis ehitusmeistri joonistuse järgi.

riietega, kus keegi töötab. Ühes teises kohas oli laulude võistlus, millest osa võttis 2000 lauljat. Ka noorsoo kooril õnnestus nende ülesanne hästi, mis andis tunnistust, et Päästarmeel tulevikus ei saa laulust sõjanduse olemine. Eraldi kogusid end sõjamehed ja merimehed selle tööharu töötegitajatega. Väga huvitav oli noorsoo demonstreerimine. Kindrali proua juhatas üht iseäralikku koosolekut koduühingu allohvitseridele.

koloniist, misjonärid, muusikandid, lauljad, kõiksugu ohvitserid jne. kind. Rongikäik kestis 50 minutit.

Päev lõppes suurepärase muusika- ja laulupeoga, millest osa võtsid 100 muusikakoori, üldiselt 5.000 muusikanti ja lauljat ja 27.000 inimest. Niisugust kontserti ja rahva kokkuvoolu pole veel iialgi enne Kristal lossis olnud. "Laul ja muusika jättis unustamata mõju. Kindral juhatas. Terve päev, kus kindral end

(Järg 14. leheküljel)

William Boothi mälestussamba — uue kadetikooli — avamisel, mida juhatas prints Georg, Inglise kuninga noorem poeg.

Kindral Bramwell Boothi matus.

Suur leina-jumalateenistus Alberti saalis. Osavõtjaid 10.000 inimest. Viimane saatmine läbi Londoni. Abney pargi surnuaial. Üks kõige suurematest inimeste kokkuvoolumistest, mis Londonis on nähtud.

Reedel ja laupäeval, 21. ja 22. juunil Bramwell Boothi surnud keha asetati Päästearmee suuremasse ruumi Londonis — Kongressi saali. Ohvitserid seisis auvahtidena. Kella 10 hommikul kuni kella 10 õhtul läksid tuhanded inimesed puusärgist mööda. Puusärgi pääl oli kindrali piibel, avatud sellelt kohalt, kust ta viimati luges: Rooma raamat 16. peatükk. Puusärgi päälkirjaks oli: „Jumala sulane“.

Pühapäeva õhtul oli suur leina-jumalateenistus kuningas Alberti saalis. Kindral Higgins rääkis lahkunud kindralist kui ühest kõige suuremast maailma juhust. Tema ütles: „Armee lugupidamine vaikib, aga selle vaikuse järel tõuseb uuesti sõjamüra, ohvitserid ja sõdurid lähivad uuesti sõjariistade juure. Jällenägemiseni, armas kindral! Jällenägemiseni, kuni hommik koidab ja varjud kaovad. Jällenägemiseni lühikese aja pääle. kui mina saan elukorra lõpetanud, Ma ei unusta teie elu, teie nõuandmisi ja teie armastust, ning oma ülejäänud elu ajal püüan arendada enese juures neid omadusi, mis mulle teid kalliks tegi, meie neljakümne-seitsme aastase koostöötamise ajal. Jällenägemiseni, armas kindral!“ Kui kindral lõpetas oma kõne, ei nähtud suures saalis peaaegu ühtegi kuiva silma.

Kõnelejate seast astus üles kindrali vanem tütar, proua Booth-Clibborn, kes tuletas meele esimeste päevade võitlusi ja oma venna suurt eneseäraandmist tööle. Esitajad igast võitlejate liigist kõnelesid. Staabi ohvitseride esitaja ütles: „Armas kindral, teie puudusite meil viimane aeg. Teiega ühtlasi puudub meil nooruse vaimustuse ja vanaduse tarkuse ühendus. Aga enne kui teie, kindral, meid maha jätate, enast olete meile ära annud, ja teie jääte alati nende südamesse, kes teid väga armastasid. Hääd ööd, jälle nägemiseni,

Au sisse tõstetud kindral
BRAMWELL BOOTH.

kindral, kuni kord kokku saame ja tervitame üksteist igaviku hommiku tervitusega.“ Komandör Katarina Booth rääkis väga liigutavalt oma isa üle, tema armastusest, millest jätkus kõigile. Tema mõistis rääkida armastuse keelt niihästi platvormilt kui ka üksikute isikutega. Kaheteistkümne aasta vanuselt seisis ta ühenduses maailma pattude ja hädadega,

aga iialgi ei olnud see temale vana ja vilunud asi. Tema oli mulle mitte üks minu isa, minu kangelane, minu sõber, vaid oli ka minu ülempreester. Tema võttis mind käekõrval ja viis mind jumala pühadusse.“

Viimaseks kõneles proua Booth, tema ütles muuseas: „Imestan, et võin teie vastu rääkida, kuid tean, et tema tahaks, et ma Jumalale au annaksin, meie sõpruse, meie südamliku arusaamise eest, mis valitses meie vahel. Tema ei tahaks, et ma teda kiidaksin, kuid tean, kuidas ta tahaks, et ma tunnistaksin, et Jumal oli tema läbi austatud. Mina tundsin tema südame mõtteid. Mina tean, kuidas ta soovis, et tema oleks võinud teise koha pääl seista ja ainult aidata. Kuidas ta armastas hingesid! Päev enne surma ta veel palus: „Issand, anna meile rohkem hingi! Meil on tarvis rohkem hingi võita!“ Tema elas ohverdamise elu. Tema kohta käisid tõeliselt sõnad: „Püha hool su koja pärast on mind ära söönud.“

Koosolekul loeti ette Evangeline Boothi telegramm.

Esmaspäev algas leinarong rahvusvahelisel pääkorterist pääle ja läks läbi Londoni kesklinna Abney pargi surnuaeda.

Ajalehtede telegrammi teade: Täna peeti Päästearmee kindral Bramwell Boothi piduliku matust. Leinarongist, mis algas Päästearmee pääkorterist, võtsid osa 10.000 Armeeseltsilist, kõigist aukraadidest, läksid nii puusärgi ees kui taga muusika ja lippudega. Rong oli üks Inglise miil pikk ja jättis väga hää mulje. Kõik tänavad olid täis päältvaatajaid. Rahvahulgad olid suuremad kui London iialgi enne oli näinud. Kindrali puusärgi viis sama auto, millega oli kindral sõitnud oma paljudel sõjakäukudel.

Surnuaial olid rahvahulgad. Pärast mitme esitaja kõnesid lauldi: „Jumala sulane, hästi teie (Järg 14. lhk.)

Kindral Bramwell Boothi matuserong läheb läbi Londoni keskaia (tsentrumi).

Pääkorteril märkused.

Pühapäeval, 1. septembril peetakse nõndanimetatud kogumise pühapäev kõigis korpustes, kui lapsed pärast suvist äraolemist end jälle kokku koguvad Armeesse pühapäevakooli. Kõikidele väikestele öeldakse tere tulemast! Kõik vanemad ja eestseisjad, kellel on lapsed, kes ei käi kusagil mujal pühapäevakoolis, saatke oma lapsed Päästearmeesse.

On otsuseks tehtud, et 8.—15. septembrini peetakse laste ja noorsoo sõjakäik iseäraliste koosolekutega ja demonstratsiooniga. Täielikum kava antakse välja korpuse juhataja poolt nii, et kõik võivad kaasa aidata selles huvitavas sõjakäigus. Siht on: lapsed ja noorsugu Kristusele!

Üks asi, mis kindlasti huvitab meie sõpru ja seltsilisi, on, et kavatsed on veel kaks korpust Eestis käesoleval sügisel avada. Hiljemalt tuleme asja juure.

„Sõjahüüd“, mis 1. numbrina on ilmunud augusti kuul, on igal pool suure huviga vastu võetud, niisasti sõprade, kui ka seltsiliste poolt. Aunimes-

tik järgmisel leheküljel näitab tegevast huvi seltsiliste poolt lehe väljalootamises. Võtaks Jumal õnnistada seda sõnumikandjat Päästearmee sõnumiga! Aitame kõik kaasa ja teeme enese poolt kõik, mis võime, et energiliselt välja loatada „Sõjahüüdu“.

Reg 22. septembrist kuni 13. oktoobrini saab ära lahutatud lõikusepühadeks. 29. septemb. peetakse tänapäev korpuses iseäraliste koosolekutega, mil meie kõik kokku tuleme, et tänada Jumalat hää lõikuse eest. Selle aja jooksul pannakse toime korjandused, et saada raha korpuse ülevõlpidamiseks: valgustus, küte, üür j. n. e. Aita meid oma andega. Too ka sina Jumalale tänuliku südamega annet Tema häädu eest.

Kadetid ja envoi Bakul elavad hästi kadetikoolis. Noored võitlejad on õnnelikud ja töötavad kavakindlalt, et saada häädeks päästeohvitserideks.

Tallinna I korpuse gitarrede brigaad.
Ensain E. Molin abikaasaga.

Rahvusvahelised teated.

Inglismaa. 1. augustil pääle lõunat kindral Higgins prouaga olid kutsutud Inglise kuninganna juure Buckinghami paleesse suurele korraldatud peole. Kuninganna ja Walesi prints, kes ka sääl olid, võtsid kindrali väga südamlukult vastu. Külalistena olid kutsutud ka teised kõrged kirikute esitajad. Muude külaliste seas oli ka Portsmouthi linnapea T. Smith — päästesõdur ja ühtlasi ka oma korpuse kassahoidja.

Soome. Helsingi linnavalitsus kinkis Päästearmeele maatüki sotsiaalse töö tsentraalsete hoonete ülesehitamiseks. Kingituse väärtus — umbes kaks miljonit Soome marka. Tähelepanes, et Helsingi linna nõukogus on palju sotsialiste ja ka kommuniste, peame tunnistama, et see on Päästearmeele suur võit.

Ohtupoelses Indias. Hiljuti korraldatud enesearvasalgamise nädal saavutas oma eesmärgi. Osavõtmine oli väga südamluk. Kusagil vangimajas korraldati koosolek, päästetud vang tahtis ka osa võtta annetusest. Tema tegi paberist lilli, vangimaja direktor aitas neid ära müüa ja vang sai viis shillingit (umbes 4 Ekr.). See rahasumma pandi ohvrialtarile kui vangid ohver.

Kindral Bramwell Boothi matused

(Järg 13. leheküljelt.)

nud!“ siis lasti puusärk hauda. Nüüd rääkis proua Booth. Paljud teda nähes sel silmapilgul palusid, et Jumal temale annaks iseäralist jõudu täita oma rasket ülesannet. Ta seis silmapilk ülestõstetud nõoga loojamineva päikese poole ja siis kõlasid selgelt tema sõnad:

„Issand on nii imehääl mu vastu olnud . . . Minnes täna oma armsa mehe puusärki järele, ma tänasin selle kindla teadmise eest, et teda pole sääl. See oli mulle üks imeline käik. Minu usk sai tugevamaks kui ilalgi enne, mina tunnen nii tugevat ühendust Jeesusega ja oma armsa mehega. Kui üheks silmapilgus kurbus tahtis mu üle võimust saada, siis nägin ma midagi valget, mida tuul tee pääl edasi viis. See oli tema lipu leinapael, mille tuul oli ära viinud. Tema tõi mulle kauni tervituse, ja mina ütlesin oma pojale: „Meil poleks sugugi tarvis olnud seda lipu tema pääle“, panna, sest et tema meiega ei kurvasta, tema on läinud oma Issanda rõõmu sisse.“

Minu seltsilised, teie teate, et ma olen Armeelaps. Teie teate, mida olen Armeelaps emale võlgu. Ma kiidan Jumalat meie ühise õnne eest, meie armsate laste ja nende neljakümne kuue aasta eest, mis mulle oli määratud mööda saata ühes minu armsa mehega. Nüüd siin ja sel silmapilgul Bernardiga, armsa Katarinaga ja kõikide nendega meie pühendamend ülestõstetud lipule, sellele lipule, mida armastame, meie Armeelapsile . . .“ Proua Booth lõpetas palvega: „Meie Isa, kes sa oled taevas.“

Põrm pühendati hingamiseks mulilapõrmu, ja kõik lõppes palvega.

Aastasaja juubeli-pidustused Londonis.

(Järg 12. leheküljelt.)

ilial näitas, rahva hulgad võtsid teda vastu suurima vaimustusega. Pidu tõstis William Boothi elu, suuri teeneid ja tänu Jumala vastu Päästearmeele eest.

Pühapäeval pidas kindral Higgins kinnist koosolekut kongressis saalis 500 muusikakoori juhile, kes olid kogunud kokku kogu Britanniat.

Esmaspäeval, 8. juulil s. a. oli William Boothi mälestussamba — uue kadetikooli avamine, mida juhutas prints Georg, Inglise kuninga noorem poeg. Peost võttis osa diplomaatiline korpus ja kõrgemad armeekomandörid. Umbes 1.000 kutsutud võõrast võtsid osa pidulikust aktusest. Võõraste keskel olid ka Läti ja Eesti esitajad. Väljas oli 12.000 võõrast, kes kuulasid laulu häälekõvendaja läbi. Prints palus oma kones, et Jumala abiga Armeelaps kasvandik, kes selles ülikoolis viibivad, töötaksid Armeelapsi vaimus, et nad siit väljudes võiksid korraldada Notinghami nooremehe tööd, kes tegi hääd ja oli abiks tuhandele inimesele.

Teiste seas rääkis ka sõjaväe ülemjuhataja Allenby, kes väljendas suurt tänu Armeelapsi asutajale ja selle organisatsiooni tööle. Tema ütles, et Inglise armeelapsi kogu rahvas võlgneb Päästearmeele suurt tänu sõjahäigemaja abi eest ja abiandmise eest suure maailmasõja ajal.

Kadetikooli — William Boothi mälestussamba — avamine oli auline lõpetus Päästearmeelapsi asutaja auks korraldatud aastasaja päätetungile.

Sõjaväljalts Eestist Tallinna I korpusest.

Kui ma nüüd kirjutan need read, siis viibin ma nii tarvilisel puhkusel. Siin tunnen ma, et mets, meri, päike ja taevast kosutavad mind niihästi ihu kui ka hinge poolest. Kui need read loetakse, siis loodan ma olla võitluse frondil — see võitlus, mis ma olen õppinud armastama.

Mis ma kõigepäält tahan öelda, see on, et huvi „Sõjahüüü“ vastu oli suur, kui esimene number ilmus. Seltsilised olid usinad, et vasu võtta kirjandust müümiseks. Vabaõhukoosolekud, kõrtsid, raudteerongid, tänavad ja majad on olnud sõjaväljaks. Ise tarvitsin ma võimalust, et reisil Tartu pakkuda „Sõjahüüü“ selle tagajärjega, et tee pääl müüsin ära 23 eks. „Sõjahüüü“.

Oma abikaasa läbi kuulsin mina, et keegi seltsiline oli kõrtsis käinud ja pakkunud sääl „Sõjahüüü“ ühele noorele mehele ja kutsus teda koosolekule. See oli laupäeva õhtu, pühapäev enne lõunat tuli ta koosolekule ja andis end Jumalale. Aulised tagajärjed „Sõjahüüü“ sõjast. Jumal õnnistagu ikka edasi seda müümist ja iga usinat võitlejat! Pühapäeval, 4. augustil külastas korpust brigadör K. Johanson, juhatas kõik pühapäevased koosolekud, päälle selle oli brigadöril muud asjad õiendada päästesõja arenemiseks. Koosolekud olid väga õnnistatud ja õhtul päästmiskoosolekul otsisid 9 hinge päästmist. Kiitus olgu Jumalale! Laupäev — esmaspäev 17.—19. augustil külastas proua brigadör Johanson korpust, ühtlasi oli temal iseäraline koosolek Koduühingule. Et mul kindlat teadet selle kohta praegu pole, siis usun, et mu abikaasa selle üle lähemalt teatab.

Meie ootame nüüd sügisest ja talvest suuri õnnistusi. Kõigepäält on meil noorsoo sõjakäik, siis on meil lõikusepüha, millest loodame palju saada. Annaks Jumal selleks ise oma õnnistust! Võiks Ta meid leida valmis ja kohased tema riigi väljalootamiseks. Amen.

Tallinna korpuse eest
Ernst Molin

Lesenaise veering.

Põhjapoolses Indias, ühel Päästearmee kolonii elanikul, vanal lesel, oli korjamise kastike, mille võti oli hoivul kolonii juhataja käes. Tema avas oma kastikese kaks korda aastas — lõikusepühaks ja eneseärasalgamise nädalal, ohverdades Jumala töö jaoks oma terve korjatud tagavara.

„Sõjahüüü“ võitlejate aunimestik

Muusik.	Adele Salm	100 eks.
Seers.	Alide Tennisberg	70 "
"	Juulia Kanter	50 "
Sõdurid	Meeta Tauberg	100 "
"	E. Reinberg	50 "
"	A. Tökkö	50 "
"	Liisa Rattik	50 "
"	Alvine Kreos	50 "
Nekr.	Sofie Tiitsmann	50 "
"	A. Mesila	50 "
Ensain	E. Molin	50 "
Muusik.	A. Matveus	25 "
Sekr.	A. Mällo	40 "
Sõdur	V. Leemann	25 "
Seers.	A. Letner	25 "
Sõdurid	L. Kriikmann	25 "
"	A. Lõuke	25 "
"	V. Pridikov	25 "
"	Leena Tamm	25 "
"	J. Deubner	25 "
"	A. Sagar	25 "
"	Hilda Eiman	25 "
Seers.	Vilhelmina Kalla	36 "
Muusik.	Marie Ernits	25 "
"	Hilda Olo	25 "
Sõdurid	Maria Koss	25 "
"	Paul Sepik	25 "
Kassah.	Richard Järv	25 "
Sõdurid	Maria Vesiloik	25 "
"	Loivise Tamm	25 "
Nekr.	Robert Nee	25 "
"	Vi. Muul	25 "
"	Emelie Niemann	25 "
"	Amalia Kristjansson	25 "
"	Feodosia Leemann	25 "
"	Elisabeth Alberg	25 "

Laul emale.

Pühenda emale oma laul, sest ema näitab sulle varahommikust hilaõhtuni ainult hääd. Kui kõik veel magavad, on ta juba jalul, et valmistada sööki. Ta hoolitseb selle eest, et igaüks jõuaks õigel ajal tööle ja kooli, ning et ka kõige väiksem laps saaks oma lõunauinaku.

Emat teeb kodu puhtaks, kenaks ja mugavaks. Ta hoiab valmis toakingad, kui keegi omastest jõuab koju ja rasked saapad väsinud jalust ära tõmbab. Ta valvab rõõmsalt ühes lastekarjaga ja pühib ära ka pisarad väikeste näolt. Igaühe jaoks on tal kuulev kõrv, et kuulutada elamusi, mida igaüks on teinud päeval. Argadele südameile kõneleb ta julgustavalt — ja iialgi pole tal kaebust huulil, kui kohustused, mis pandud tema päälle, muutuvad raskeks.

Laula laul emale, kes päevast päeva toimib oma perenaise kohustusi armastava südamega.

Tal polnud kedagi, kellele jutustada oma murest.

Tuntud Vene kirjanik Maksim Gorki jutustab oma lapsepõlve-mälestustes, kuidas ta pidi lahkuma oma vanemast, kes teda kogu eluaja ümbritsenud õrneima armastusega ja hoolitsusega.

„Ta pühkis pisaraid oma kuiveatanud, kortsulistelt palgedelt ja ütles: „Meie ei näe teineteist enam iialgi selles elus. Sa reisid ära, kes teab, kuhu... ja mina suren ära kindlasti vahepeäl.“

Ja varsti pärast minu ärasõitu, kui ma olin ühe pagari juures õpilaseks, sain ma kirja, mis sisaldas teate minu vanaema surma kohta.

Äga ma ei nutnud. Mulle tuleb vaid meeles, surmateade mõjus minule nagu jääkülml tuul: mul oli külm. Kui ma siis järgmisel ööl istusin väljas aias väikesel puupingil, tundsin ma endas tungivat vajadust, kellelegi jutustada oma vanaemast, kui tark ja kallid oli ta, kui emalik ja armas kõigi inimeste vastu. Kaua tundsin ma seda vajadust, seda tungi omas südames — äga mul polnud ju kedagi, kellele oleksin võinud jutustada temast. Nii pidi kõik jääma kõnelemata, ja ma pidin katsuma sellest üle saada.

Mitu aastat hiljem meelestus mul jälle päev, kui lugesin ühe kutsari elutunud lugu, kes jutustas oma hobusele oma poja surmast. Ja siis kahetsesin ma, et mul minu mure päevil ei olnud hobust või koera, kellele oleksin võinud südame välja puistata, ja et mul tol korral ei tulnud mõttesse, rottidega jagada oma muret, sest rotte oli meie pagari-töötas küllalt ja küllalt, ning ma olin nendega sõbralikus vahekorras.“

Nii nagu oli selle Vene kirjanikuga, nii läheb ka sinul. Ka sinu elus juhtub päevi, mil tunned tungivat vajadust, kellelegi välja puistata oma muresid täis südant. Äga sa ei vaja oma usaldusele võtta ühtki looma või üldse kõike hoida oma südames. Päästearmee ohvitser laenab sulle häämelega oma kõrva.

Mida sa küll alati võiksid arvata Päästearmeest või tema kaasliiget — sa võid olla kindel ühes asjas:

Päästearmee ohvitseri kõrv on alati valmis kuulama seda, mis rõhub sind.

Sõdurite sisseõnnistamine

Pühapäeval 8. sept. kell 7 õht.

„Ja lõikusepüha, sinu varatse vilja töö püha, mis sa oma väljale maha teinud; ja vilja kokkupanemise püha, aasta lõpetuseks, kui sa oma töö välja pealt kokku koristanud.“

2. Moosese 23:16.

„Oma maa varatse vilja esimese uue vilja pead sa Jehoova, oma Jumala kotta viima.“

2. Moosese 23:19.

Lõikuseaeg.

Lõikusepüha
annetuse andmise
koosolek natuuras
peetakse

Päästearmee ruumes,
Üus Sadama t. 11-a.
Teisipäeval 3. oktoobr.
kell 7 õhtul.

Riavili, puuvili, kompe-
vekid, numbrilaua as-
jad, jne. saavad tänu-
ga vastu võetud.

Väljamüügi - õhtud
peetakse

neljapäeval, reedel ja
laupäeval 3., 4. ja
5. oktoobril kell 7 õ.
Laul ja muusika.

Kõne.

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus

Üus Sadama tän. 11-a Tallinn

Ensain Ernst Molin, Juhtiv ohvitser

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l. kell 3 ja kell 7.

Ärip.: teisip., neljap., ja laup. kell 1/2 8.

Pühapäevakool igal pühap. k. 1/2 1 p.

„Noorsoo sõjakäik“

8.—15. septembrini.

Koosolekud igal äripäeval

Lastele kell 1/2 6 õhtul

Täiskasvanutele kell 1/2 8 õhtul.

Pühapäevadel:

kell 10 e. l. — 1/2 1 pühapäevakool

„ 3 p. l. — 7 õhtul.

PÄÄSTEARMEE JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ära kadunud isikuid, nii
Eestis, kui ka välismaades.
Tänades üle terve maailma ümb-
ritsevat Arme organisatsiooni,
on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Aadress: Riga, Matisa iela 11/13
dz. 6,

Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Laula Jumalale auks.

1.

1. Siin rutulliselt edasi
Käib risti sõjamees
Ja laulab ikka rõõmsasti:
Mul parem aeg on ees.

Koor: Oh, mis õnn ja rõõm,
Kui näha saan ma Jeesust lõpmata,
Kui Talle pruut saab laulatud
Kord oma peluga!

2. Ta tee viib läbi kõrbetset,
Kus murdjad elajad,
Ta kannab mõõka lauldes sääli,
Mul parem aeg on ees.

3. Kui saatan ütleb: põgene
Ja jäta Issandat,
Ta kuulab rahuõnnumit:
Mul parem aeg on ees.

4. Kui ihu rasklet kannatab
Ja silmad seisvad vees,
See mõte südant kinnitab:
Mul parem aeg on ees.

5. Kui viimaks võitlen surmaga
Ja süda nõrkeb sees,
Siis ohkan vaikse häälega:
Mul parem aeg on ees.

2.

1. Kord nägin ma lõpmata armu,
Mis merest on sügavam veel
Need lained tõid elu mu vaimul'
Ning vaikseks jäid süda ja meel.

Koor: Su rist on katnud mu südud,
Su veri puhastab nüüd.
Ma usaldan tervelt end Jeesul',
Ja Jumalik vaim on mu sees.

2. Ma võitlesin kaud, et süda
Mul puhtaks ja õnnistud saaks.
Mu palvele lähenes Jeesus,
Ta südame rahu mul tõi.

3. Siis Jeesus käe pani mu pääle:
„Laps, puhtaks sa täiesti jää!“
Ma andsin end Päästija kätte,
Siis rahu ma südamel sain.

4. Nüüd uuesti Jeesus läeb mõõda,
Mul paistab ta valguse kiir.
Ma kuulen, kuis ütleb mul nõdral:
„Mu rahu sind täitma nüüd peab.“

3.

1. Kes teed võib näita mulle,
Kuis Isa majja saan?
Kes surma pimeduses
Truu juht võib olla mul?
Maailm on pime, kole,
Pattu ja häda täis.
Kuis võin ma leida päästmist
Surmast, mis ootab mind?

Koor: Jeesus võib teed mul näita
Et Isa majja saan.
Hakkan ta käest nüüd kinni
Maailma valgus ta.

2. Kes parandab mu südant,
Hingust ja rahu toob?
Kes minu vail võtab,
Keda ma usaldan?
Patt on mind väga haavand,
Mind hukka mõistab vaim.
Maailma olen läinud,
Säält pole rahu saand.

3. Jeesus, nüüd tahan olla
Su rõõmus, vaevas ka,
Mis mul ka tuleks ette,
Su elus, surmas teal.
Kuigi on õõ nii pime,
Laineki mässavad,
Sest sinu kindel käsi
Mind Isa majja viib

Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja: „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalmanni trükk. Tallinnas, V. Karja tšn. 12.